

Pošta v Nadějkově

Z přehledu, uvedeného v 1. díle knihy Sedlčansko, Sedlecko a Voticko, vyplývá, že Nadějkov měl v r. 1948 první poštu v tehdejší okrese Sedleckém. Starší jsou jen pošty okolních okresů—ve Voticích (1650), Sudoměřicích u Tábora (1631) a Sedlčanech (1840).

Historii pošty v Nadějkově zaznamenal v roce 1965 kronikář obce, pan Karel Jindrák.

Jak z pamětních zápisků se dovídáme, pěší pošta u vrchnostenského úřadu byla již v 18. století. V r. 1775 připomíná se pěší posel Josef Pelich. Do roku 1847 chodívali pěší poslové od zdejšího vrchnostenského úřadu dvakrát týdně do Sudoměřic, kde byla pošta zřízena již v r. 1631.

O zřízení poštovní expedice píše v pamětech P. Antonín Čechoslav Fikar, který zde po 20 let působil jako místní farář a jenž se o zřízení pošty v Nadějkově velmi zasloužil, následující:

„Mezi mnohonásobnými dobrodiními, která vysoceurozený pán Rudolf Konstantin hrabě Vratislav, c.k. místopředseda rada v Praze, jak kostelu, tak faře i obci Nadějkovské milostivě prokázal, přináleží i poštovní expedice, která jeho působením 1. ledna 1848 zařízena byla a která pro zdejší okolí tu největší výhodu poskytuje. Až do této blahé doby chodil poštovní posel od zdejšího patrimoniálního úřadu na poštu do Sudoměřic dvakrát týdně. Každý sobě mysliti může, jaké nesnáze tím pro veškeré obecnostv spojení byly. Jaká to byla tehdy radost pro nás všechny, když ku 1. lednu 1848 dostavil se do Nadějkova od c. k. poštovního ředitelství v Praze jeden c. k. poštovní oficiál jménem Hovorka, by poštovní manipulaci zde zavedl. Stalo se to, jak se samo rozumí, zařízením milostivého hraběcího příznivce. Prvním poštovním expedientem byl p. Antonín Souhrada, adjunkt při vrchnostenském úřadě. Když ten se co aktuár k vyvazovací komisi dostal, nastoupil na jeho místo kancelářní Winfanthal a po jeho odchodu do Uher, kam se na katastr dostal, zastával tento úřad vrchnostenský lékař Šimon Parížek, však jen prozatím, až by skutečný zkoušený se vynalezl. Zkouše této podrobil se kupec z Nadějkova, Abraham Steiner, číslo 19., a nastoupil v dubnu měsíci 1851 co skutečný c. k. poštovní expedient. (pozn. KJ: P.Fikar se nezmiňuje o tom, že sám v prvním období poštu vedl, snad ze skromnosti, třebaže jiné prameny o tom svědčí). Při zařízení poštovní expedice v Nadějkově bylo ustanoveno, že každý den posel z Nadějkova k poštovnímu úřadu do Tábora odebrati se musí, pročež určeni dva poslové, každý s platem 60 zl. stříbr. Co se však Nadějkov milostí urozeného pána hraběte Vratislava zvelebovati počal, rostl i počet příznivců ohledně, neboť každý té dříve opovržené vsi její pokrok záviděl. Tak stalo se, že naléháním sousedního držitele panství jistebnického pana Jana šlechtice z Nádherných poštovní expedice z Nadějkova vzata a do Jistebnice přeložená býti měla. Bylo to v roce 1851 na zimu, když toto podniknutí vyzraženo bylo. Bylť jsem toho času obecním představeným a velice mne to zbolelo, že tak krátce máme toho dobrodiní zbaveni býti, poštu v místě míti. Zavolal jsem k sobě obecné výbory, zkrátka, ale důtklivě jim sdělil, jak se o nás jedná a že povinností naší svatou hájiti sobě nabytého práva. Zplnomocnili jsme obecního lékaře, Šimona Parízka, a poslali jej co zástupce našeho až k samému ministerstvu do Vídně, hájíce statečně práva našeho. Tímto rozhodným krokem zachovali jsme sobě památku našeho dobrodince. Arcit' byla též poštovní expedice v Jistebnici zřízena, ale my jsme se udrželi. (...) A kdyby v budoucích časech opět takový pokušitel přišel, který by nám tento ústav vzíti chtěl, ergo buďte hodnými předků vašich, kteří práce, ani peněz nešetříce, o sebe a potomky se starali! Sláva našemu hraběti Rudolfu hraběti Vratislavů!“ – Tolik Fikar.

Dne 10. 2. 1869 byla povolena jízdní pošta mezi Nadějkovem a Tábořem. Dvořák a Kaprál konali službu poštovních poslů. Dne 10. 2. 1869 právě na Popeleční středu, vyjel z Nadějkova ponejprv poštovní vůz s jedním koněm do Tábora. Po Abrahamu Steinerovi nastoupil jako poštmistr jeho syn Moric, který tu působil do 1. 2. 1922. Od 1. 8. 1904 chodil pěší posel pro poštovní zásilky do Střezimíře (12 km). Po Morici Steinerovi převzal službu V. Dvořák, poštovní úředník z Benešova, po něm Eliška Slabová, úřednice ze Sedlčan a pak Josefa Kulíková z Benešova. Dne 1. 9. 1922 nastoupil poštmistr Benjamin Šporke. Ten postavil si zde v r. 1924 dům čp. 86, kam byl i poštovní

úřad přestěhován z čp. 19, kde byl od počátku umístěn. Tam také umístěn telefon, o němž je zapsáno v pamětní knize následující:

„Jelikož místní školní rada, jakož i ostatní okolní obce, nepřejí pokroku a odmítly přispět na zřízení telefonní stanice v Nadějkově, rozhodlo obecní zastupitelstvo, aby obec zřízení podnikla sama. Linka původní měla vésti přes Malou Chýšku na Milevsko. Později však seznán výhodnější směr na Jistebnici, proto také na tuto linku v měsíci září žádost podána. Náklad na zřízení rozpočten na 9 200 Kč, který má být uhrazen dobrovolnými příspěvky, podílem z daně obrátové a oplatky za vydané porážkové lístky. Dosud však zřízení nebyl, ježto není vhodné místnosti pro umístění budky, protože v poštovní úřadovně poštovní s celou rodinou bytuje. Dne 9. 4. 1925 bylo započato se stavbou telefonní linky ve zdejší obci. Toto zařízení stálo as 15 000 Kč. V obci byla zřízena jedna hovorna veřejná na poštovním úřadě a 4 soukromé. Dne 11. 4. bylo prvně telefonováno z Nadějkova do Tábora.“

Dne 23. 1. 1931 rozhodlo se obecní zastupitelstvo za přítomnosti zástupce ředitelství pošt a telegrafů doporučení zadání poštovní a osobní autodopravy na Stupčice Janu Špindlerovi z Jistebnice, jenž již delší dobu dopravu osob na této trati pravidelně obstarával. Pošta dovážena pak ze Stupčic dvakrát denně a jednou denně ji roznášeli listonoši Jan Koptiš z čp. 34 a Václav Duchoň z čp. 44, jakož i František Fara z čp. 54, později Štěpán Dvořák z čp. 80 jako syn bývalého listonoše Jana Dvořáka z čp. 30. Na počátku století byli listonoši: Jan Dvořák, Karel Šitner (chodil pro poštu do Stupčic) a rurální posel Rudolf Janoušek.

V létech třicátých sestával se poštovní obvod zdejší z osad a míst: Nadějkov, Kališť, Hubov, Nepřejov, Starcova Lhota, Busíny, Boucí, Chlístov, Bezděkov, Větrov, Mozolov, Šichova Vesec, Číčovice, Klokočov, Vlksice, Rybárna, Vratišov, mlýn Dolejší, Cmunto, Práchozna, Micáskov, Hromadov, Vozdrakov, Kotaškov, dále Modlíkov, Hronova Vesec a Petříkovice. Bylo odebíráno 48 výtisků různých novin a časopisů. Z těch bylo 13 deníků, 18 týdeníků a 17 měsíčníků. Odběratelů deníků je 65, týdeníků 146 a měsíčníků 121. Kronikář žádal na poštovním úřadě o laskavé sdělení ještě jiných dat tohoto úřadu se týkajících, nebylo mu však vyhověno, třebaže povolení k tomu od ředitelství pošt bylo uděleno.

Dne 30. ledna 1935 byla pošta přestěhována z čp. 86 do čp. 50 za roční činži 480 Kč. Po odstěhování poštovního Benjamina Šporka 22. 12. 1937 poštovní úřad veden zatím M. Krajíčovou, původem ze Srlína u Milevska. Za války zde působil poštovní Václav Vančata.

Dne 14. 5. 1949 byla poštovní úřadovna přemístěna z čp. 50 do čp. 17 za měsíční nájem 100 Kč. Poštovní úřad po zjištěném schodku 20 000 Kč, způsobeném nezkušenou 17letou úřednicí Královou, převzal Karel Stránský z Prahy, který sem přesídlil 11. 5. 1948 z Neustupova. Úřad zorganizoval a uvedl do pořádku. Za jeho působení zvýšil se počet telefonních úředníků z 9 na 14, obrát činil 1 milion měsíčně. Přednosta pošty byl veřejně činným ve sportu, v biografu i hudbě a Sokole. Vyučoval též chlapce hře na housle.

V roce 1961 byly v čp. 19 jako majetku pošty, převedeném z okresní spořitelny Milevsko (bývalý majetek Kampeličky) provedeny stavební úpravy a kromě úředních místností v přízemí upraveny dvě bytové jednotky v poschodí. Tou dobou přednostkou úřadu byla Marie Nováková. V roce 1965 pošta zaměstnávala mimo přednostky úřadu s měsíčním platem 1 200 Kč tři poštovní doručovatele: Štěpána Dvořáka, Jana Dvořáka a Marii Koptišovou. Jejich základní plat činil 500–1 300 Kč měsíčně. Pošta obstarává prodej novin, výběr poplatků za rozhlas, televizi, elektřinu, kominika, sběr a výdej vkladů za státní spořitelnu. Jestliže začátkem století snadno by na prstech spočítal noviny, které zdejší pošta doručovala jen několika málo odběratelům, podle evidence poštovního úřadu z r. 1962 celkový počet novin činí 926 ks.

Karel Jindrák, 1965